

A aquesta entrevista, Ximo Graña valora l'estat de les negociacions que s'estan portant a terme entre la Conselleria d'Educació i la Plataforma en Defensa de l'Ensenyament Públic.

1. Quina valoració fas de l'estat actual del l'ensenyament al País Valencià?

El nostre sistema d'ensenyament es troba en una situació límit, intolerable, indignant... tant pel que fa a les qüestions d'infraestructures, com de despesa educativa, de relacions de privilegi en concerts amb l'Església catòlica... Amb tot, voldria fer una precisió: em referisc a l'ensenyament "públic", perquè els governants que tenim treballen en la consolidació d'una doble xarxa educativa: la privada-concertada, referent de qualitat i monolingüe en castellà amb prestigi social i mediàtic, enfront d'una escola pública, pensada per a alumnat nouvingut i amb necessitats educatives especials on el català està sense cap garantia de continuïtat en altres etapes educatives.

2. Quins són els principals problemes que al teu entendre haurien de solucionar-se urgentment?

La cosa està difícil, si n'he de triar! La urgència immediata (tal com preguntes) l'hem plantejada ja en el nostre programa i segueix, malauradament, vigent en l'actualitat. Des d'Esquerra hem destacat la greu situació del finançament de l'escola valenciana, els ruïnosos plans dels governs populars de construcció d'infraestructures i la nul·la planificació en la consolidació i millora de les existents, la fi del privilegi en la concertació per a la privada, els desastrosos i ineficients plans d'ensenyament en valencià, la massificació a tots els nivells educatius...

3. Per què hem arribat a aquesta situació?

La base sobre la que s'articula el projecte educatiu del PP és d'origen classista, elitista, i clarament en contra de la xarxa pública. Els populars interpreten de forma restrictiva el dret a l'educació, el condicionen al negoci. Al PP ja li va bé aquesta doble xarxa: els quadres dirigents ixen majoritàriament de l'escola privada i concertada, mentre que a l'escola pública li reserven un paper complementari, l'única que assumeix la responsabilitat social. A açò, cal afegir-li la marginació històrica, és a dir, tant amb governs del PSOE com ara amb els del PP, en finançament de l'escola pública. La cirereta del pastís la posa finalment la dretona en atorgar la concertació dels batxillerats i la proliferació d'oferta privada universitària. Amb tot alhora, ja tenim el cercle pervers tancat: des de les primeres etapes fins als estudis universitaris i màsters no cal que te n'isques de la xarxa privada, damunt finançada amb diners públics, de tots els valencians. El resultat final és l'actual: una xarxa pública educativa com la descrita anteriorment.

4. Creus que l'enfrontament per la qüestió de l'assignatura de Ciutadania ha sigut la gota que ha fet vessar el got? O és només un exemple més de la forma d'actuar del conseller Font de Mora?

Sí, sincerament! Però cal precisar que ha estat així per a gran part de la ciutadania valenciana ja que, entre els ensenyants i els sindicats, la indignació estava present des de feia molt de temps. Això sí, el cas de Ciutadania en anglés, ha permés canalitzar aquest situació límit cap a mobilitzacions importants en què participarem tots els sectors de l'ensenyament, des de les associacions de pares i mares d'alumnes, directors i inspectors, fins als mestres que havien desertat de la reivindicació... L'evidència és que, sense la gran quantitat de gent anònima però conscienciada de la importància de l'Escola en la nostra societat, no s'hauria aconseguit aquestes mobilitzacions en una societat acostumada als èxits que ens venen des del govern popular.

5. Exigeixes la seua dimissió?

Vejam: la dimissió era un crit de batalla davant el tarannà prepotent d'aquestos governants i la tossuderia del conseller per fer endavant un destrellat impropri d'una societat europea. En aquestos moments, fins i tot la justícia, hi dictamina en contra d'aquesta capriciosa manera

d'actuar, l'ordeno i mando s'ha acabat. Així mateix, vull recordar que des d'Esquerra venim denunciant contínuament l'actitud caciquil i de menyspreu de la Conselleria, no sols en aquesta legislatura, envers els sindicats i representants democràtics del món de l'Ensenyament públic. La situació actual que hem forçat entre tots els sectors de l'ensenyament és la que correspon a un govern típic d'una societat democràtica: el diàleg. I, mentre no en valorem els resultats, l'exigència de la dimissió és present ja que en un partit com el Partido Popular, tant fa si es diu Font de Mora o Concha Gómez! Estem en negociacions, és cert, però també és cert que es tracta d'una moratòria al conflicte i les mobilitzacions.

6.Podries posar xifres als problemes de l'ensenyament?

Caldria distingir i precisar. Pel que fa a resultats, el fracàs escolar, sols el 69% de l'alumnat aconseguix el títol de Graduat en ESO; atenció: l'etapa obligatòria! i el 45% de joves entre 16 i 21 anys no està escolaritzat en batxillerat o formació professional. Per un altre costat, tenim el dèficit crònic en política pressupostària, crònic, perquè s'ha donat tant en administracions del PSOE com ara amb les del PP. De fet, als pressupostos de 2009 l'escola pública no experimenta cap augment, fins i tot es redueix un -7,2% les despeses de funcionament i un -2,7% per a construcció de centres. Mentrestant, sí creixen un 6,2% els concerts amb la privada concertada per a batxillerats. Indignant!

L'altra cara de la moneda la trobem en política social, ja que els centres públics atenen el 90% d'alumnat amb necessitats educatives especials i el 80% de l'alumnat nouvingut, és a dir, Conselleria d'Educació practica l'exclusió social contra l'escola pública. Les xifres són patètiques en política lingüística on es palesa també la doble xarxa educativa: als centres privats-concertats el valencià no és mai llengua vehicular enfront dels públics de primària amb un reduït 31% d'alumnat matriculat en valencià, dels quals sols el 19% troba continuïtat a secundària... Per últim, és interessant constatar el ridícul percentatge d'alumnat en valencià a les comarques d'Alacant, el 15%. Tot plegat, com constata l'informe dels 25 anys de LUEV (Llei d'ús i ensenyament del valencià), és descoratjador atés que no hi ha encara catalogació lingüística dels llocs de treball en secundària, FP ni en règim especial.

7. La comunitat educativa és una de les més actives i reivindicatives del territori valencià; només cal recordar l'amenaça de vaga i les manifestacions. Creus que encara s'ha de mobilitzar més?

La vesprada en què, definitivament, es va acordar (per consens i després de "limar dissensions") entre els membres de la Plataforma no anar a la vaga, en Esquerra volguérem destacar l'èxit que suposava que no s'haguera trencat la unitat davant del govern del PP, que no era poc, i l'inici del diàleg.

Esquerra, ja ho hem dit publicament en molts comunicats, farà un seguiment de molt a prop del desenvolupament de les negociacions i els aconseguiments respecte d'allò per què ens hem mobilitzat. Ara cal deixar patent a la ciutadania (ja que al PP ja li ha quedat clar) que les mobilitzacions ens han permés passar a aquesta situació de diàleg però això no és cap garantia d'assumpció dels punts que reivindicàvem. La gent d'Esquerra estem, per tant, vigilants i preparats.

8. És possible un mapa escolar complet i sense barracons?

És necessari per a la qualitat educativa i per evitar desequilibris territorials al País Valencià. És cert que el creixement demogràfic sobtat que ha suposat la immigració fa difícil preveure les necessitats de places al cent per cent. Ara bé, això no és excusa; el govern valencià és l'últim en desplegament de la LOE. Cal destacar dues dades ben eloqüents: el govern valencià permet una ràtio per classe superior a la que marca la llei i una altra, hem començat el curs actual amb 25000 alumnes repartits en 1300 barracons.

9 .Quines són les propostes d' Esquerra per millorar la situació?

Cal començar per atendre la dotació d'infraestructures i de professorat i personal especialitzat

mitjançant un finançament en relació al PIB semblant al dels països europeus. Si a això li afegim la matriculació equilibrada i la democratització del món educatiu, ja podrem parlar de posar mesures contra el preocupant fracàs escolar en què ens trobem. És imprescindible avançar des del diàleg amb totes les parts implicades i desterrar les pressions i amenaces, els menyspreus i manipulació informativa de l'Administració. L'exemple ha de ser l'impulsat des d'Esquerra en la passada legislatura a Catalunya amb un Pacte Nacional per l'Educació que evite canvis en la política educativa depenent del color del govern de torn.

10. Quina valoració fas respecte a la sentència del Suprem en l'aplicació d'Educació per a la Ciutadania.

Em satisfà especialment perquè suposa el recolzament judicial a un model educatiu on la religió queda fora de l'escola i aposta per ensenyar als xiquets valors propis d'un sistema democràtic. Amb decisions com aquestes s'evidencia que és possible una escola laica, democràtica i plural, que supera les pors del PSOE a traure la religió de l'ensenyament públic. A més, la sentència és un ran correctiu al Govern valencià ja que ha fet el ridícul més espantós tractant d'impartir-la en anglès, amb tots els informes en contra i en front d'una comunitat escolar que ha sabut plantar-se davant l'actitud dictatorial del conseller Font de Mora. Per això, des d'Esquerra exigim al senyor Camps que deixi d'atorgar preeminència moral al catolicisme i no faci més experiments i que complisca amb allò que emana dels Tribunals.